

CARL SCHMITT, *Hamlet o Hècuba*. (Traducció: TNC)

Les interpretacions de Hamlet i els seus símbols no es limiten a la psicologia de l'individu humà particular. També les nacions poden aparèixer com Hamlet. Així, durant el segle XIX, publicistes del liberalisme alemany com Börne i Gervinus van veure el poble alemany, dividit i desmembrat, com un Hamlet, i uns quants anys abans de l'esclat de la revolució liberal de 1948, Ferdinand Freiligrath escrivia un poema, *Hamlet*, que començava així:

Alemanya és Hamlet! Greu i taciturna
passeja cada nit la llibertat enterrada i,
a la seva torre, crida els homes a la guàrdia.

La comparació amb les vacil·lacions i l'insomni hamletia, incapaç de decidir-se per cap acció, se'ns dibuixa en molta ocasions amb tot detall:

De massa teixir saviesa
la seva millor obra és pensar sempre;
va créixer massa a Wittenberg,
a les aules o a les tavernes.

Així doncs, ens movem en un laberint cada cop més intrincat. [...] Com és sabut, l'esperit europeu des del Renaixement s'ha desmitificat, tant com desmitologitzat. Malgrat això, la creació literària europea ha produït tres grans figures simbòliques: Don Quixot, Hamlet i Faust. I una d'aquestes, Hamlet, ha assolit la condició d'un mite. Els tres són destacats lectors de llibres i, en aquest sentit, intel·lectuals, si volem dir-ho d'aquesta manera. Els tres són esgarriats de l'esperit. Pensem per un moment en el seu origen i en la seva procedència: Don Quixot és espanyol i d'un catolicisme pur; Faust, alemany i protestant; Hamlet ocupa un lloc entre els altres dos, en la divisió que ha determinat el destí d'Europa.

Aquest em sembla l'aspecte últim i més important del tema hamletjà. Al poema de Ferdinand Freiligrath *Alemanya és Hamlet*, amb la seva referència a Wittenberg s'intueix alguna cosa d'aquestes relacions. A través de tot això s'obre un horitzó en el qual sembla raonable recordar una font de profunda tragèdia, la realitat històrica de Maria Estuard i el seu fill Jacob. Maria Estuard sempre significarà per a nosaltres alguna cosa més que Hècuba i també alguna cosa diferent a ella. Tampoc el destí dels àtrides

ens resulta tan pròxim com el dels desgraciats Estuard.
Una estirp reial que va ser destruïda pel destí de la divisió
religiosa europea. La seva història és el lloc on va néixer el
mite tràgic de Hamlet.